

Sygn. akt II KK 15/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący)

SSN Krzysztof Cesarz (sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gierszon

Protokolant Marta Brylińska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Małgorzaty Kozłowskiej

w sprawie **G. A.**

skazanego z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 14 listopada 2019 r.,

kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 17 listopada 2017 r., sygn. akt IX Ka (...)

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 5 kwietnia 2016 r.,

sygn. akt III K (...),

**1) uchyla zaskarżony wyrok w części utrzymującej w mocy
orzeczenia Sądu Rejonowego wydane na podstawie art. 45 § 1
k.k.: wobec G.A. (pkt VII wyroku tego Sądu) oraz na podstawie
art. 435 k.p.k. wobec C. S. (pkt VIII tegoż wyroku) i sprawę**

oskarżonych w tym zakresie przekazuje Sądowi Okręgowemu w W. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym,

2) oddala kasację obrońcy G.A. w pozostałej części jako oczywiście bezzasadną,

3) nakazuje zwrócić G.A. kwotę 450 (czterysta pięćdziesiąt) zł uiszczoną tytułem opłaty od kasacji,

4) obciąża G.A. wydatkami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W. wyrokiem z dnia 5 kwietnia 2016 r., III K (...), uznał G.A. za winnego tego, że od początku 2002 r. do końca pierwszej połowy 2003 r. z wyłączeniem okresu od lutego 2003 r. do maja 2003 r. w W. i Ł., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wbrew przepisom Ustawy, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających w postaci marihuany w ilości łącznej nie mniejszej niż 2 kg, heroiny w ilości łącznej nie mniejszej niż 1 kg 500 gram, oraz substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości łącznej nie mniejszej niż 25 kg, w ten sposób, iż:

- w 2002 r. działając wspólnie i w porozumieniu z C.S. dwukrotnie sprzedał Ł.C. i P.R. partie środka odurzającego w postaci heroiny w ilości 500 gram i 1 kg,
- na przestrzeni 2002 r. i 2003 r. działając wspólnie i w porozumieniu C.S. dwukrotnie sprzedał Ł.M. i P.R. partie środka odurzającego w postaci marihuany po 1 kg każda,
- w ciągu 3 miesięcy na przełomie 2002 i 2003 r. działając wspólnie i w porozumieniu z C.S. wielokrotnie sprzedał Ł.C. i P.R. substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilości łącznej nie mniejszej niż 25 kg w partiach od 1 kg do 4 kg,

przy czym z popełnienia niniejszego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, to jest czynu wypełniającego dyspozycję art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (u.p.n.) w zw. z art. 12 k.k. i 65 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 czerwca 2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i na podstawie art. 56 ust. 3 u.p.n. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i 4 § 1 k.k.

wymierzył oskarżonemu karę 4 lat pozbawienia wolności i 150 stawek dziennych grzywny, określając jedną stawkę na kwotę 20 zł.

Sąd skazał również współoskarżonego C.S. za czyn z art. 56 ust. 1 i 3 u.p.n. w zw. z art. 12 k.k. i 65 § 1 k.k. na karę pozbawienia wolności i grzywnę, przy czym trzy zachowania tego oskarżonego polegały na jego współdziałaniu we wszystkich zachowaniach przypisanych G.A..

Następnie Sąd na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł od oskarżonych przepadek równowartości korzyści osiągniętych z popełnionych przestępstw: od G.A. kwotę 330.000 zł (pkt VII wyroku) i od C.S. kwotę 429.000 zł (pkt VIII).

Apelacje co do całości wyroku złożyli obrońcy tych oskarżonych i wnosili o ich uniewinnienie.

Obrońca G.A. zarzucił m. in. „obrazę przepisów postępowania, tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k., polegającą na braku wskazania w uzasadnieniu wyroku podstaw do ustalenia kwoty przepadku równowartości korzyści majątkowej, tak co do ilości jak i wartości środków odurzających, a także braku wskazania w uzasadnieniu wyroku solidarnego bądź nie orzeczenia tego przepadku w stosunku do osk. G.A., a także braku wskazania, czy sąd I instancji brał pod uwagę okoliczność dosypywania przez świadków C. i R. polopiryny „s” do środków odurzających, co powoduje, że rozstrzygnięcie sądu I instancji co do orzeczenia przepadku korzyści majątkowej uchyla się od możliwości kontroli apelacyjnej”.

Wyrokiem z dnia 17 listopada 2017 r., IX Ka (...), Sąd Okręgowy w W. utrzymał w mocy zaskarżony wyrok co do oskarżonych.

Kasację złożył obrońca G.A., który zarzucił rażące naruszenie art. 433 § 2 k.p.k., 440 k.p.k. i 457 § 3 k.p.k. m. in. przez „powierzchowną i mało wnikliwą analizę orzeczenia Sądu Rejonowego, skutkującą powieleniem popełnionego przez sąd I instancji błędu arytmetycznego w obliczeniu wysokości podlegającej przepadkowi rzekomo osiągniętej przez oskarżonego korzyści z popełnienia zarzucanego mu przestępstwa”, po czym wniósł o uchylenie wyroku Sądu odwoławczego i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Prokurator w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Prokurator Prokuratury Krajowej na rozprawie kasacyjnej wniósł o uchylenie wyroku w zakresie środka karnego orzeczonego wobec G.A. (pkt VII wyroku Sądu Rejonowego).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Uzasadnienie wyroku ograniczone jest do rozstrzygnięcia kasatoryjnego, bowiem w pozostałej części kasacja obrońcy G.A. została oddalona jako oczywiście bezzasadna, z informacją (k. 45 akt SN), że w tym zakresie nie będzie pisemnych motywów decyzji.

Zarzut apelacji obrońcy G.A. co do rozstrzygnięcia wydanego na podstawie art. 45 § 1 k.k. nie został rozpoznany z zachowaniem wymogów wynikających z art. 433 § 2 k.p.k. Sąd odwoławczy ograniczył się do odesłania skarżącego do treści zeznań nabywców narkotyków – Ł.C. i P.R., powołując się na strony uzasadnienia z wyroku Sądu I instancji (k. 3702, 3706, 3707, i 3750) i jedną stronę zeznań P.R. (ze śledztwa – k. 615). Jednak na wskazanych stronach uzasadnienia ani innych Sąd I instancji nie dokonał wyliczenia osiągniętej przez oskarżonych korzyści majątkowej z przypisanych im przestępstw. Sąd ten podał tylko ogólne kwoty (k. 3750 – 3751). Sąd Okręgowy, jak wspomniano, mimo konkretności zarzutu w tym zakresie, nie zdobył się na przedstawienie wyliczenia uzyskanej korzyści majątkowej. Uczynił to dopiero obrońca G.A. w kasacji, odwołując się do kart wymienionych przez Sąd Okręgowy. Wyliczona kwota, to 245.500 zł (a przy cenie heroiny po 60 zł za gram – 268.000 zł – przyp. SN) Nie wiadomo więc, skąd się wzięła kwota 330.000 zł (G. A.) i kwota 429.000 zł (C. S.).

Jest więc oczywiste, że doszło do rażącego naruszenia art. 433 § 2 k.p.k. i 457 § 3 k.p.k., przy czym to pierwsze uchybienie miało istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku.

Dlatego nie mógł się on ostać wobec G.A.. Te same względy, w rozumieniu art. 435 k.p.k., przemawiają za uchyleniem wyroku w odniesieniu do rozstrzygnięcia wydanego na podstawie art. 45 § 1 k.k. co do C.S.. W uzasadnieniu wyroku odnoszącym się do tego oskarżonego również nie ma rozważań co do tej kwestii, mimo zaskarżenia apelacją całości orzeczenia. Trzy zachowania oskarżonych, dotyczące przeważającej części narkotyków, którymi obracał C.S., podjęte były wspólnie i w porozumieniu. Kwota równowartości korzyści majątkowej osiągniętej

przez tego oskarżonego w orzeczonej wysokości 429.000 zł, nie jest więc miarodajna.

Ponownie rozpoznając sprawę w zakresie tego środka karnego Sąd odwoławczy będzie miał na względzie zapatrywania wyrażone w postanowieniach Sądu Najwyższego z dnia 26 sierpnia 2010 r., I KZP 12/10 (OSNKW 2010, z. 9, poz. 78) i z dnia 30 listopada 2011 r., I KZP 16/11 (OSNKW 2011, z. 12, poz. 107), które nie straciły na aktualności; zwłaszcza rozwinięte w tym drugim judykacie co do sposobu określenia wysokości równowartości korzyści majątkowej, o której mowa w art. 45 § 1 k.k.

as